

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redacțiunea și administrațiunea :

Brașov, piața mare Nr. 22. „Gazeta“ iese
Miercuri, Vineri și Duminică.

Prețul abonamentului :

Pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe
trei luni 2 fl. 50 cr. Terț esterne pe șase
luni 14 fr., pe un an 28 franci.

Anul XLVII

Să prenumere :

la poștele c. și r. și pe la dd. corespondenți.

Anunțurile :

una serie garmondă 6 cr. și timbru de 80
cr. v. a. pentru fiecare publicare. — Scri-
sori nefrancate nu se primesc. — Manu-
scripte nu se retrămit.

Nr. 26.

Vineri 2 (14) Martiu

1884.

Brașov 2 Martiu st. v.

Contrarii neamului nostru, — acesta tre-
buie se-o mărturisim — au o însușire, pe care
ori și cine pôte dori se-o întîmpine la adver-
sarul său; ei descoperă adevărul cu-o sinceritate
uimitoare planurile lor, ce au de scop slăbirea
și distrugerea nației române. Cu cât mai mare
e această sinceritate cu atât mai ticalosă apare
purtarea acelor dintre fii neamului nostru, cari,
fie din orbire său nespuse ușurință, fie cu rău
cuget și cu rea credință, se fac unelți duș-
manului și amblă a amăgi pe popor cu vorbe
slabe și a arunca în mijlocul lui semença
desbinării.

Uneltirile consortiului desbinării se dau pe
față. Foile maghiare încep a-și manifesta mul-
țumirea lor deosebită cu purtarea omienilor
„frățietății“. „Ellenzék“ din Clușiu, reproducând
un articol al foicei noastre, în care vor-
bim de acele uneltiri, își sare din piele de
bucurie, că ne vede așa de „mâniati“, căci,
dăce, acesta este un semn vedit, că am stă
față cu-o opozițiune tare în sinul nației noastre.

Foia clușiană se înșelă dăce crede că pre-
tinsa „furiă“, — de care vorbește în articolul
celu reproducem mai la vale — ar fi isvorit
din grozavul respect și grozava temere ce
am avé-o față de grozava opozițiune a persone-
lor, cari s'au grapat în giurul stégului „fră-
țietății“.

Dăce domni dela „Ellenzék“ ar fi cetit
diarul nostru cu mai mare atențiune, ar
fi observat, că acele persoane retăcite, cari
s'au pus la dispozițiunea d-lui Tisza, numai
respect și temere nu ne-au putut însuși;
ar fi băgat de seamă, că organul nostru
a declarat de repetite ori, că acele persoane nu
representă decât slăbiciunile, ambițiunile și
interesele lor personale, căci le lipsesce serio-
sitatea și au părăsit cu totul teremul pro-
gramei naționale, puindu-se fără nici o rezervă
în serviciul cauzei maghiare și alegându-și de
basă a operațiunei grația stăpânilor lor, dela
cari așteptă recompensă pentru acelu serviciu.

Mărturisim, că cu toate astea ne-a indignat
procederea acelor frați rătăciți, der nu pentru
importanța ce am da-o uneltirilor lor, ci
pentru că suntem Români.

Înțeleg domni dela „Ellenzék“ ce va se
dica acesta? De câte ori pe di nu se mând-
resc ei înaintea lumii că sunt Maghiari?

În numele iubirei și alu respectului celu au cătră
nația lor, îi întrebăm: ce opiniă ar avé dênșii
despre acelu Maghiar, care ar dice cătră con-
naționalii săi, cându aceștia ar fi asupriți de
esemplu de cătră Austriaci, cum suntem noi
ați tiranisați de cătră Unguri; cându ei ar fi
despoinți de toate drepturile lor naționale cum
suntem noi astăzi; cându li s'ar impune limba
germană mai rău decât sub absolutism, cum
ni se impune nouă ați până și de cătră proto-
colisti de pe la judecătorii și de cătră casierii
dela drumurile de feru ale statului; cându s'ar
urmar chiar și baetii dela scola pentru că
cetescu poesii maghiare, precum se urmărescu
ați scolarii nostri pentru poesii române; —
ce ar dice cei dela „Ellenzék“ dăce în fața
unui asemenea despotism un Maghiar s'ar
încumeta a apostrofa pe connaționalii săi mânăți
și nemulțamiți așa: aveți nisce idei smintite,
cereți imposibilul, Maghiarii sunt prea puțin
și slabi și de aceea trebuie se fie slugile Nem-
ților și se învețe limba germană, căci așa ceru
interesele unității monarchiei, Nemții voiescu bi-
nele Maghiarilor și nu amenință naționalitatea

lor, de aceea e de lipsă ca Maghiarii să se
înfrățescă cu ei, căci numai așa voru căștiga
încrederea lor, altfel voru fi încă și mai mult
persecutați? !..

Nu se indignăză cei dela „Ellenzék“ cându
vedu în sinul nației lor omeni de aceștia,
cari desbrăcându-se de totă demnitatea națională
se fac uneltele contrarilor? — Răspundă-ne!

Celelalte espectorări ale foicei clușiane de-
spre viitoarea desbinare între noi, ce-o așteptă
cu atâta sete, despre grozava influință a „băr-
baților fruntași“ din partida d-lui Tisza și a
episcopilor, cari au întrat în ceta lor, sunt
făcute cu prea multu cinism, decâtu ca se
merite un răspuns.

Urma va alege. „Ellenzék“ și cu toți
Ungurii voru trebui să se convingă, că ați
poporul român nu mai pôte fi dus de nasu
de câțiva episcopi, cu atâtu mai puțin de câți-
va funcționari ai d-lui Tisza. Vom avé oca-
siune că se le dovedim tuturor celor ce se
înfoiescu în puterea noastră națională, că poporul
român n'a renunțat și nu va renunța niciodată
la drepturile sale și că el nu merge cu acei
episcopi, cari se degradă a fi agenți politici
ai d-lui Tisza, ci merge în mânia lor cu „Ga-
zeta“ cu principiile și cu programa ce-o apără
acestu organ în unire cu celelalte foi naționale.

Cronica evenimentelor politice.

Spre a dá pe față bunele intențiuni, ce i se
atribue d-lui Tisza de cătră omeni din consor-
țiu frățietății în cestium de naționalitate, or-
ganul său „Nemzet“ debută cu următoarele
espectorări: „În România, dice „Nemzet“, agi-
tațiunea inimică statului ungar a luat direc-
țiunea, ce colidează cu legile penale. Românii din
Transilvania sunt provocați se facă din Tran-
silvania o Irlandă a Ungariei și se
lupte în contra statului ungar. Nu credem,
că această agitațiune criminală, care nu este nu-
mai o simplă agitațiune politică, va avé vr'unu
succes practic. Chiar Românii ardeleni ar
respinge-o cu dispreț. Dăce însă această agita-
țiune va lua dimensiuni mai mari și dăce Ro-
mânii ardeleni ar fi în continuu ațiați așa, în-
cât se nu se retragă nici d'inaintea crimelor
ordinare și se comită atentate: atunci datoria
internațională a României va fi de a strivi ca-
pul șerpelui agitațiunei criminale. Acestă pre-
tensiune îndreptătită am pute-o însă adresă nu-
mai atunci României, dăce am împlini noi
înșine datoriile noastre internaționale. Și atunci
vom pute aștepta și dela celelalte state, ca și
aceste să-și împlinescă datoriile, cându va fi
vorba de interesele noastre.“

Nu pôte fi nimic mai natural decâtu, că
foia d-lui Tisza se începă a vorbi de „agita-
țiuni în contra statului“ în ajunul alegerilor.
Dăce alegătorii români se vor aduna în confe-
rență generală și se vor pronunța pentru o
atitudiune energică și demnă națională în con-
tra asupritorilor, „Nemzet“ va striga îndată:
nu v'am spus, că Românii agiteză și că
această agitațiune are de scop a resturna
statul ungar? Ne-am dat deja a auzi la
fiecare pretensiune drăpă, ce o facem în fa-
vorea noastră, fie câtu de neînsemnată, că este
mare primejdiă, ca nu cumva să se surpe clă-
direa statului ungurescu, dăca ni s'ar încuviința.
Pe slabe picioare trebuie se stă acestu stat,
dăce el se sgudue la fiecă suflare a vântului
și rea consciință trebuie se mai aiba ați cei
dela „Nemzet“, dăce, în mijlocul unei păci și
liniște profunde în interiorul țerii, ei visăză de

crime ordinare și de atentate asemenea celor
ale Irlandesilor!

Organul kossuthistilor din Clușiu „Ellen-
zék“ publică următoarele caracteristice observați-
uni, ce le-a făcut: „Pre cându Românii din
Sibiu — dice „Ellenzék“ — facu opozițiune
energică arhiepiscopului de acolo, Blașiulu
este foarte liniștit, ca și cându nu s'ar petrece
nimic în jurul lui. El nu ia parte la po-
lemică în diuare, ține junimea în frâu și
ii place — precum se spuse — dăce nu vorbește
nimenea de el. Asta e cea mai buna atitudiune (!)
Ce bine ar fi, dăce această politica s'ar urma pre-
tutindeni. Poporul român și preoții și învățătorii
săi să se ocupe cu crescerea junimei neglijate
și să se năsuiască a-o cresce în spirit patri-
otic, căci, dăce preoții și învățătorii se aruncă
în vârtejul politice și ația pasiunile junimei,
atunci junimea se strică și atunci în preot și
în învățător nu vede pe preot și pe învățător,
ci pe agentul politic și începe a politisă încă
în acei ani, în cari ar trebui să învețe cu sâr-
guintă.“

Interpretarea, ce-o dá foia Clușiană, tăcerei
Blașiului, este de natură de a deșteptă în noi
mari îngrijiri, fiindcă frêulu celu tare, de
care vorbește acea foia Clușiană nu pôte fi
decât urmarea terorismului, ce se exercă de
ani asupra Blașiului de cătră puternicii țilei și
care tinde a sugrumă ori și ce mișcare său su-
flare liberă în sinul junimei noastre. Politica,
care suferă în tăcere o asemenea terorizare,
e stricăciosă și primejdiosă. De altă parte și
incât privește această nefastă politică a tăcerei,
am fi pôte pentru momentu mulțumiți, dăce
d. es. metropolitulu din Sibiu s'ar purtă cel
puțin așa, ca să se nu se mai vorbească atâta de
el.

Êta ce raporturi se trimit diarelor din
Viena dela biroul de presă jidano-maghiar
din Pesta. „N. fr. Presse“ a publicat urmă-
toarea telegramă:

„Este vedit astăzi, că mai alesu naționali-
tățile se vor amestecă într'un chip mai ener-
gic în lupta electorală. Și Românii se vor
întruni la 14 ale curintei aici într'o conferință,
adece acea fracțiune, care este pentru o parti-
cipare activă în politică. Sunt divergențe seriose
între acesta și partida din Sibiu. Pe cându acesta
din urmă dorește autonomia Transilvaniei și
introducerea votului universal, pentru a-și pute
asigura pe această cale o majoritate în Transil-
vania, fracțiunea de aici își formulăză dorințele
iei astfel: „Strictă aplicare a legii în privința
naționalităților, numirea de funcționari români
prin ținuturile locuite de români, autonomia bi-
sericeii, subvențiune preoților și școlilor, pre-
cum se dá și altor confesiuni, întinderea cen-
sului electoralu ungar și asupra Transilvaniei,
echitabila împărțire a circumscripțiunilor elec-
torale, într'unu cuvântu susținerea intereselor
materiale și culturale ale Românilor de cătră
stat.“ (Va se dica d-nii Tisza-Trefort se facă
cu Românii, ce voru crede de lipsă. — Red. „G.
Tr.“) Fracțiunea de aici, avându în vedere lipsa
de până acum a vr'unui rezultat practic alu
pasivistilor, și programa lor pré întinsă, va
invită pe toți Românii, cari sunt de opiniunile
iei să trimită delegați aici la această conferință
preliminară.

Ignatz Helfy adresă o interpelațiune cătră
ministrulu-președinte Tisza cu privire la
schimbarea, ce s'ar ivit în alianța austro-
germană prin aceea, că a întrat acum și
Rusia în ea. Helfy dice, că presa oficiosă din
Petersburg espune noua stare de lucruri ca o
victoriă repurtată de diplomația rusă asupra

monarhiei austro-ungare, care ar fi nevoită să se de în lături. Față cu aceste sciri îmi permitu a întrebă pe d. ministru-președinte, dacă este adevărat, că între imperiul german și Rusia s'a încheiat un arangiament, care este asemenea c'o alianță, în care a intrat și monarhia noastră. Dacă acesta este adevărat: efectuatu-s'a această apropiare cu scirea și consimțământul d-lui ministru președinte și în special cu alu guvernului ungaru? In ce constă ființa și ținta noului arangiament? La ce avantaje se așteptă ministrul-președinte dela această nouă grupare a puterilor pentru patria noastră? Și nu crede el ca întemeiată îngrijirea, că prin această intrare a Rusiei în alianță, se va slăbi amicia intimă, ce esista până acum între noi și imperiul german, fără ca relațiunile noastre cu Rusia să se îmbunătătescă câtuși de puțin?

Sâmbătă seara, la orele 8¹/₂, Regele Carolu, însoțit de adiutantulu de serviciu, a mersu la cerculu militar, unde a ascultat conferința ținută de d. colonelul Poenaru din marele stat-major, asupra reaprovizionării infanteriei cu cartușe pe câmpulu de luptă.

„Noua revistă“ propune întrunirea unui congresu generalu alu presei din România, în Iași, cu ocaziunea espozitiunii cooperatorilor, congresu, în care s'ar pute stabili ore-cari legături între reprezentanții presei din România prreum și bazele unei societăți generale a presei.“

Unu număr însemnat de proprietari esplotatori de pământ și arndași din România s'au întrunit pentru a se constitui în societate spre a lucra în scopulu de a da o dezvoltare agriculturii și tuturor ramurilor industriilor agricole și a se înființa o casă de asigurare mutuală și unu creditu agricolu specialu pentru agricultori. Statutele s'au și făcutu și la 15 Martie agricultorii sunt convocați pentru a se pronunța asupra lor și a se declară societatea constituită.

În diariulu din Berlinu „Post“ se află o epistolă ciudată dela o persoană ce este bine informată asupra dispozițiunilor în cercurile politice. În legătură cu asigurările de pace din mesagiulu împărătescu se dice în acea epistolă:

Situațiunea d: față te face o presupune, că cu consolidarea păcii externe, mai cu samă cu delăturarea eventualității unui conflictu cu Rusia sunt legate prospectele pentru o schimbare a politicii noastre interne. Dacă purcedem dela părerea, că cauza principală a politicii slavofile în Austria este, că au voit să-și facă pe Slavi amici pentru casulu acela, cându Austria ar veni în conflictu cu Rusia, atunci este concludsiunea foarte aprăpe, că acuma, după ce s'au delăturat temerile de unu conflictu austro-rusescu, se poate strica prietenia cu acestu sistem. Presupunerea că politica noastră internă este în legătură cu cea externă și că politica noastră internă este dependentă de cea externă este numai în parte adevărată. Cei,

FOILETONŪ.

Elisabeta, regina României.

(Fino.)

Până aci, am vorbitu numai despre Elisabeta a României, fără a aminti de Carmen Sylva, și totuși Carmen Sylva întregesece pe Elisabeta, e jumătate din eulu ei. Cându regina tace cuprinsă de durere și chinu, care face să-i sângereze inima, Carmen Sylva apucă lira, și face să se audă accentele cele mai mișcătoare, armonia mângăerei. Carmen Sylva și-a eluptat în literatura germană prin propria-i putere unu locu onorificu, ea rămâne sub tôte împrejurările o aparițiune importantă, care n'avea lipsă tocmai de corôna română spre a fi venerată. Ea scote la lumină, ca unu îndemânaticu cufundatoru, cele mai scumpe mângăritare din întunecosulu fundu alu mării vieții. Poesiile ei sunt oglinda unei inimi curate și nobile, a unei vieți seriose de femeă, în care viața legea datorinței ocupă rangulu celu mai înaltu. Elisabeta este o natură reflectătoare. Ea numai atunci recunosece unei sêmțiri deplină îndreptățire, cându e în stare să-și dea sêmă de nascerea și de efectulu ei. Mai intimu și mai cu focu curgă versurile, cari cântă fericirea și nefericirea mamei. Regina își are ochii deschiși pentru natură și o pricepere profundă pentru fenomenele

carl au acesta părere, nu se potu basă pe vre-o manifestatiune a guvernului, care ar confirmă o celu multu s'ar pute provoca la aceea pedecile, cari s'au pus în cale politicii externe a Austriei din partea partidei liberale germane au fost acele, cari constrinseră pe guvern, ca să se răzime pe altă majoritate, decâtu cea de atunci, de unde ca consecință a rezultatulu politica slavofilă. Ca adevăratu putemu să admitemu, că elementele slave din Austria au căutat să esploateze presupusa necesitate de a se ține contu de ei în politica externă spre a-și realisa dorințele lor în cestiuni interne. Ce privesece punctulu acesta, voru pute înțelege și elementele slavice, că prin constelațiunea cea nouă dorințele Slavilor nu voru mai pute fi așa de multu considerate din cauzele politicii externe. Dacă putemu vorbi despre o influință a situațiunei celei noue politice asupra relațiunilor noastre interne, se poate întâmplă numai în acelu înțelesu, că s'a încheiată era speculațiunii partidelor interne asupra trebuințelor politicii externe. Situațiunea politicii externe este astfelu, că Slavii ca și Germanii potu să fie mulțamiți cu ea. Dacă trebe se se mulțamăscă Germanii cu continuațiunea garantată a relațiunilor austriaco-germane, atunci de siguru Slavii au tôte cauza, de a fi mulțamiți cu schimcarea relațiunilor noastre cătră Rusia.“

În Reichstagulu germanu, care s'a deschis deja, a apărut unu nouă partidă, care se numesce „partida germană liber-cugetătoare.“ Ea numără 110 membri și se compune din unirea partidei progresiste cu a secesioniștilor. Este veditu, că această partidă va jucă unu mare rol, ca una ce este cea mai numerosă din Reichstagulu germanu, și ea va pute formă o majoritate cu liberalii naționali și conservatorii liberali contra conservatorilor și a clericalilor.

Din Sofia, capitala Bulgariei, i se scire „Telegraphulu“ din București între altele: Rusia modernă, ca și Rusia trecută, n'are, precum n'avea nici-o-dată dorința de a liberă vre-unu popor slav. Politica sa din seculi în seculi e aceeași, precum a fostu politica împărătesei Ecaterina a II față cu brésla cea mai pură a Slavilor — Polonia. Rusia nu liberază, ci înghite, asupresce. Este lesne a se apără de aceste pretențiuni, der e greu a scăpă o dată fiindu în ghiarele sale. Aceste considerațiuni mē facu a mē încrede multu mai multu în Drăgan Zancoff și Grekoff, de câtu în Petru Caraveloff, cu tôte că și unulu și altulu îmi sunt simpatiei, căci atâtu unulu câtu și cel-altu sunt patrioți ardinti ai țerei mele.

„Mânia pasiviștilor.“

Sub acestu titlu publică „Ellenzék“ din Clușiu unu respunsu la articolulu de fondu din Nr. 23 alu fôiei noastre, pe care îl introduce cu următoarele cuvinte: „Gazeta Tr.“ e infuriată. Furia ei ne face bucuriă.“ După ce reproduce apoi parte mare din articolulu nostru, unde se dice, că s'a pornit o campaniă din partea dușmanilor noștri spre a ne desbina, dice:

ei. Estravaganțele lipsite de ori-ce cugetare și șueratul liric îi sunt cu totul necunoscute. Chiar epopeea ei cea d'antăia „Sapho“, a documentat unu frumosu talentu. Unu tomușor: „Cugetările unei regine“, aforisme, aruncate pe hârtia la cele mai diferite ocaziuni, ne conduce în celu mai sfântu interioru alu ființei sale și descopere cele mai ascunse motive ale acesteia. E totu-deuna periculosu a scrie aforisme. Acestea sunt adesea frase banale, mai de multe ori circumscieri de ale ideilor de demultu cunoscute și pronunțate. Aforismele vedescu adesea o închipuire uimitore despre sine și cele mai multe sunt sentințe neinteresante și neîndreptățite. La Carmen Sylva nu se poate aplică această aspră critică. Tomușorul pare a fi d'intr'o singură turnatură, ca și mărturisirile continue ale unui frumosu sufletu. Multe aforisme sunt deja cunoscute publiculu celui mare. Elisabeta reflectă asupra celor mai puternice sêmțiri. În acea cârticică vibreză o cordă cam elegică; însă pētrunsă de lumina flacării unui spiritu clar și curat, care-și cunosece ținta. „O femeă, care nu e mândră de nemulu ei, e o regină, care nu merită corôna sa.“ Aceste cuvinte arată înalta idee, ce Elisabeta o are despre îndoita-i demnitate ca femeă și ca regină, și care ea o caută în fiecare ființă nobilă. „Cugetările unei regine“ sunt unu brevieru, în

„...După ce „câțiva deputați“ și „câțiva episcopi“ sunt în tabera activistă nu pôte fi mică spaima, că cerculu solidarității naționale române se va sparge undeva, căci sub acei „câțiva deputați“ trebe se înțelegem pe tôte deputații români și sub cei „vre-o doi episcopi“ pe tôte episcopii români, deoarece noi nu cunosecemu nici măcar unu singuru episcopu pasivistu. Gazeta ne-ar deoblegă foarte, dacă ne-ar numi unu asemenea episcopu român. — Stându lucrurile astfelu, căci poporul merge după episcopii lui ear nu după „Gazeta“, e și foarte probabilu și pôte mai multu ca siguru, că pasiviștii au ajunsu la sôrtea sicriului lui Mahomed, poporul nu-i sprijinesce, inteligența fruntașă nu e cu ei (atâta pagubă se avemu decât „bărbații fruntași“ ai „Viitorulu“ nu ne voru sprijini. — Red. G. Tr.) astfelu cerculu se strînge tare și abia voru pute să-și de mâna înlăuntrulu lui conducătorii: câteva Ilustratiți uitate și aceia cari nu mai au nimic de perdut.“

„Organulu de căpeteniă are der causă de a se cătrăni, și de a înjură.“

„Ce va fi acum?“ — Acea că la Sibiu pasiviștii numai asupra acelei cestiuni se voru mai sfătu, că unde se prânzescă, la „Imperatul Românlor“, s'eu în birtulu din față, acuma — decâtu nu cumva se voru lovi de păreți — nu voru fi activiști, cu cari să se ciocnescă. Ne pare rău, tare ne pare rău de altruințrelea, că la acelu prânzu nu voru avé apetit.“

Convocare.

În înțelesulu apelulu on. comitetu electoralu permanentu alu partidei naționale române ddo. 10 Februariu a. c. avemu onôrea a invită pe alegătorii români din comitatulu Sibiului la o conferință electorală, care se va ține Marți la 6/18 Martie a. c. 11 ore a. m. în Sibiu în strada mōrei, gradina „Hermann.“

Sibiu în 24 Februariu (7 Martie) 1884.
Clubulu reprezentanților români ai comitatulu Sibiului.

A. Trombitașu,
notariu.

N. Christea,
pres.

Convocare.

Alegătorii români din municipiulu Turda-Arieșiu sunt rugați a participă la conferința electorală, care se va ține aici în Turda la 19 Martie a. c. ante amēdi la 10 ore.

Obiectele conferinței voru fi următoarele:

1. Constituirea clubulu electoralu.
2. Alegerea subcomitetelor pentru tôte cercurile electorale.
3. Desbaterea altor propuneri față de alegerile viitoare.

care simpla femeă din popor află învătătură înălțătoare pentru spiritulu s'eu.

„Jehovah“ este titlulu unei mici colecțiuni de poezii, în cari sunt depuse vederile despre lume și viață, mai vērtoșu însă noțiunile despre natură și despre D-țeu ale Elisabetei. Caracterulu reginei e profundu religiosu, d'era fără de ori-ce egoismu. „Jehovah“ îi este ei încarnațiunea tuturor puterilor mari creatore ale naturii, cari se conduc după o lege mai înaltă. Carmen Sylva se ocupă mai întâiu cu posomoritele mituri ale României. Ea traduse și prelucră basme vechi populare și documentă mare putere creatore poetică. Ea scit se modeleze și celu mai sfârmiciosu materialu, pentru ca să-o pricépa cetitorii s'ei. Astfelu se nascu opulu intitulat „Rumânische Dichtungen“ („Poesii române“) la cari în timpul din urmă se mai adause unu nou opor „Meine Ruh“ („Odihna mea“). Acestu opor conține escelente piese, ce au esit d'intr'o inimă plină de o căldură și de unu adevêru răpitor și observațiuni de o agerime pētrunțătoare. Carmen Sylva recunosece stricta împlinire a datorințelor ca cea mai cordinală lege morală și află în observarea acesteia fericire și mângăere. Jovialitate păcnică respiră din multe creațiuni ale ei. Inse nu e partea naturală umoristică a ființei sale, ci o jovialitate la care sufletulu s'a avântat

4. Alegerea membrilor pentru conferința generală, ce se va ține în Sibiu.

Turda, 11 Martie 1884.

Dr. Rațiu, Ioan Mesaroșiu,
Pres. clubului. Secretariu.

Noue prigoniri.

Lugoșu, 6 Marte 1884.

Onorate D-le Redactori! Vinu a aduce la cunoștința D-Vostre și a onoratului publicu român unu nou acta de prigonire a limbei române și a or-ee manifestațiune de sêmțiu și iubire națională.

Dela 1879 câți-va bravi tineri români dela gimnasiulu maghiaru din Lugoșu împinși de dorulu cultivării limbei materne întemeiaseră o societate de lectură înfăințându-și și o bibliotecă de cărți române prin ofertele maritimose ale publicului românesc din locu. Deși această societate nu fu întărită de ministerulu instrucțiunei, totuși ea a sustatu cu scirea și permisiunea superioratului gimnasialu, și a arătat semne de viață, membrii ei ținându ședințe, în cari se cetiau disertațiunii, se ascultau perorațiunii, c'unu cuvântu se eserecitu în limba maternă. Este de însemnată, că în acestu gimnasiu studéză forte multți junți români și în multe clase ei forméză maiortatea.

La 27 Februaru a. c. ținū junimea studiosă o ședință publică cu următorea programă:

Programă. 1. Antevorbire de D. Ioan Lupulescu. 2. Odă la junime, de Georgiu Crețanu, — declamată de D. Zenovie Moise. 3. Cătră renegaț, — de Ios. Vulcanu, — declamată de D. Vasiliu Ulpiu Janza. 4. „Cele cinci sêmțuri ale omulur“, — cetire de D. Stefanu Lipovanu. 5. O séră la părinți, — de Iosifă Vulcanu, — declamată de D. Victoru Vladu. 6. Critisare asupra opulur „Model“, — espresă de D. Ioan Lupulescu. 7. Peneșu Curcanulu, — de Vasile Alesandri, — declamată de D. Georgiu Curescu. 8. Noptile carpatine, — cetire de D. Ioan Popoviciu. 9. Să scii, că eu — sa Român, — de Victoru Rusu, — declamată de D. Stefanu Lipovanu. 10. Coriolanu, de Iulianu Grozescu, — declamată de D. I. Popoviciu. 11. Vorbire de încheiere, — de D. Ioan Lupulescu. Stefanu Lipovanu, Stefanu Lipovanu, conducători. secretariu.

Impulsulu la acêta le veni tinerilor studiosi de acolo, ca să arete inteligenței române din locu, care pe multți dîntr'insii îi patronéză și susține materialminte, că pe lângă studie gimnasiale obligate, între cari și limba română, ei cultivă cu-o deosebită predilecțiune limba maternă. Și cu adevăratu ei nu au datu de rușine așteptarea publicului, între care figurau persone de frunte ca d-lu Nicolae Brăescu preotă gr. or., d-lu Georgiu Martinescu avocat, d-lu N. Nedeleu avocat și d-lu Const. Jacu episcopu, d-lu G. Dobrinu și alți multți cetățeni onorabili, érá între domne și domnișore amintescu pre d-na Rădulescu cu ficele.

Nu mi-am propusu însă a face o dare de sémă despre acea ședință publică, scopulu meu, durere, trebuie să fie altulu, adeca de a vă arată, cum o faptă ca acêta cu totulu inocentă a alarmatu întregu cor-

pulă profesoralu și a produsu o furóre până și în micii tirani de pe băncile școlei.

După-ee prin deferirea profesorulu de limba română, a d-lui Iosif Tempea le veni la cunoștința domnilor profesori debutarea junilor noștri, carea prin succesulu ei implu de bucuria inimile celor de față, începură hiperzelozii profesori a face investigați, luându la întrebare, nu pe studinții din a 6 séu a 5 clasă gimn., ci pe cei din a III, pe cari intimidându-i, stórseră din ei mărturisiri, cari le sburliră pèrul. Și éta cumu. Intre perorațiunii figuréză și poesia de Ios. Vulcanu cătră Renegaț declamată de Vasile Ulpiu Janza. Acêta le sări mai tare în ochi domnilor profesori și nu sciu pentru ce... Bagséma, pentru că poetulu își vérsă blăstemurile sale asupra acestui soiu de hidre. Acêta însă nu o aflu destulă causă, fiindu renegații totoror națiunilor demni nu numai de celu mai mare disprețu, ci și de blăstemurile cele mai grele.

Altulu fu motivulu unei panice atâtu de mari între domni profesori și anume întrebându unu profesor, celu mai neobositu întru persecutarea Românilor, pe unu studentu, fricosu, că ce ar fi cuprinsulu poesiei amintite, elu respunse, că aceea blăstemă pe Maghiari, dicându pre unguresce: „Isten verje meg a Magyarokat“ (Bată D-đu pe Unguri). Mărturisire destulă de naivă din partea unur pruncu de 13 ani, pentru ca pe domnul profesor să-lă facă se-lă trecă sudori de sânge, séu celu puțin sudor reci ca de mórte. Căci prin unele ca aceste Olahii tractați cu destule libăituri unguresci, în locu de a fi adăpați numai cu sêmțiminte pure maghiare, se ar aréta chiar în amici ai elementulu maghiaru. — Dér ce se ved, cându colo aducându-i unu altu studentu cartea de poesia a lui Ios. Vulcanu și arétându-i poesia: „Cătră Renegaț“ nu află blăstemulu acela îndreptatu contra Maghiarulu, ci numai espresiunii în contra aceloră rătécii ai poporulu român, cari își vëndu pe mama loră pentru câte unu osu de rosu. Sufletulu i se mai încălđi domnulu profesor, încredințându-se cumcă fu numai o poveste mărturisirea băiatulu înfricatu.

Dér cu tôte acestea lucrulu nu se pare a fi glumă, căci după informațiunile luate, consultările decurgu între profesori și unii dintre ei pretindū să se pedepsescă forte aspru junimea, care a luat parte. Ba profesorii cu studinții maghiari pe întrecute amenință pe Românașii noștri cu de acestea: Veți fi eliminați Olahilor. (Kicsagiák az oláhokat.) Și unde numai se arată vr' unu studentu român, tôte privirile se îndreptă spre elu ca spre unu alu doilea Horia și-lă întrebă cu întrebarea altu cumu puțin înțelșă de ei: „Audi tu, te țeni de ceta Renegaților?“

Alteumu bieții Români au și începutu a sêmți mâna de feru a profesorilor, cari își resbună cu armele ce le au ei a mână.

Éta, Onor. D-le Redactori, încă unu casu de prigonire a limbei române pe lângă cele repetite într'unu intervalu atâtu de scurtu.

Éta câți-va tineri martiri pentru iubirea arătată cătră limba loră maternă!

Ios. Sonea.

Desemnurile după vestmintele naționale.

(Din camera română.)

D. ministru de interne: Suma de 5000 lei e alocată pentru publicarea desemnurilor după cusături, séu mai bine, după vestmintele naționale. După o fericită idee a Maiestății Sale Reginei, idee, care a fostu îmbrășată de toți Români bine-cugetători și inteligenți, s'a hotărîtu chiar de D. prim-ministru, ca printr'o comisiune compusă din ómeni culți, să se adune din tôte unghiurile României desemnuri după costumele, după țeseturile românesce; pentru ca trecându aceste desemnuri prin cercetarea istorică și estetică a acelei comisiunii să se vedă cari sunt cele mai frumoșe și mai românesce, pentru că nu totu ce vedem ca desemnuri în cusături e românesc, este mai multu amestecat cu slavonescu, turcescu și grecescu, și acele desemnuri să se culégă și să se publice. Din acestea se va face unu album și toți aceia cari se ocupă cu aceste industrii, fie comercianți, fie femei, fie școle profesionale, voru găsi acolo modele și, ca să dicu așa, gramatica de brodărie. Comisiunea acêta există, s'au adunatu multe desemnuri, dér nu s'a începutu încă publicarea albumulu.

D. N. Ionescu: Cându se aduce în desbatere o așa de înaltă personă ca prețiosa noastră Regină, de odată suntemu desarmați în fața argumentulu; dér credū, că acestu argumentu nu e constituționalu.

D. ministru de interne: Nu e argumentu, ci e istorie.

D. N. Ionescu: Să luăm lucrulu cum e. Crede D. ministru alu instrucțiunei că e de interesulu artei de a se vulgarisă prin desemnuri, cromolitografii, modelele, isvródele costumelor noastre naționale? Acêta e intențiunea D-sale? Atunci să mi permită D. ministru a-i spune că suma n'are ce căuta aci în budgetu. Asemenea lucruri nu se facu prin biurour de ministru, nici prin comisiuni administrative, nici chiar prin comisiuni înalte, suverane, pentru că gustulu nu se decretéză. Cestiunea gustulu e forte delicată, și cându amu sta noi se ne întrebăm, cum au păstratu femeile române gustulu, amu vedé că nu l'au păstratu prin logofeți bisericesci, nici din comandă. Poporulu la păstratu fără nici unu ajutoru dela ceilalți logofeți.

D. președinte alu consiliulu: Onor. D. Ionescu e multu mai ténéră ca mine și de aceea nu e sub impresiunea, care o am eu. Eu am apucat arta rommânescă, și ea eră pe atunci multu mai înaintată de câtu ce e adl...

D. N. Ionescu: Astăđi se corumpe prin importațiunii străine.

D. președinte alu consiliulu: Pretutindenți costumele naționale dispară, căci industria străină pune la dispozițiunea ómenilor lucruri multu mai effine de câtu costau în trecutulu costumele și lucrurile, ce le întrebuițau populațiunile noastre, făcute de dênsele în țéră. D-lor, cându și aduce cine-va aminte de ce eră la bétrâni arta își costumele naționale, nu póte să nu admită acestu paragrafu. Sciți, că nu numai casele boerilor, dér chiar casa fiecărui țeranu avea stêlpii sculptați de susu până josu, nu nisce par, cum sunt adl, și chiar tótă lemnăria casei

Cu câțiva ani mai înainte regina avu nenorocirea de a suferi de durere de urechi. Ea visită atunci pe renumitul medicu de urechi, profesorulu de Fróltsch în Würzburg. Starea ei se îndreptă, dér urmările suferinței le mai sêmți adese-ori în modu neplăcutu. Elisabeta a făcutu dese calătorii în Germania și a avutu necurmatu cu familia ei cele mai intime relațiuni. Ea e pe deplin versată și în literatura cea mai nouă germană. Situațiunea politică de adl ceva mai liniștită face, ca Elisabeta să se îngrijescă pentru momentu puțin de afacerile statulu și nu i se dá ocaziune, ca să iea parte activă la ele. Ea însă este informată despre tôte întâmplările și versată bine chiar în lucruri militare. Infățisarea înaltei dame este grațiosă și conciliantă, fisionomia ei vedesce seriozitate și energiă. Vorbirea ei e forte plăcută, ea vorbesce deslusițu și precisu.

Regina lucréză acum la unu opu mare. Putemū așteptă, să audimū încă multe cântece frumoșe din regatul Carmen Sylvei, dér vomu află încă și de multe fapte bune ale înaltei dame, care astă-đi sémână sémênța, care va aduce fructe pentru generațiunile viitoare. Astăđi Carmen Sylva cântă cântecele poporulu séu; érá mai târziu va cântă poporulu cântece despre acea femeă, care a adus din țéra depărtată în România binecuvântarea progresulu.

Clara Schreiber.

după o luptă grea, unu destilatū curatū, ce rămâne din durerile învinse.

Resbelulu ruso-turcescu aretu pe Elisabeta ca adevărată mamă a țerei și ca o bravă și practică natură. Ea înfăință spitale, le organiza cu cea mai mare îngrijire, îngrijl de răniți cu celu mai mare devotamentu și prin nobilitu ei esemplu învăpăia unu număr mare de brave femei spre imitare. Cu tôte că Elisabeta și-a implinitu misiunea ca femeă lângă patulu bolnavulu, totuși nici unu momentu n'a uitatu interesele corónei. Inițiată de regele în tôte afacerile statulu, ea nu scăpă nici unu minutu din vedere viitorulu României. La înălțarea principatulu la rangulu de regatū ea a luat parte activă. Ea a fostu aceea, care a inventatū modulū, prin care s'a asiguratū țerei o mai mare independență. Ea nu se sêmția nicidecum bine într'o situațiune, ce o luau puterile în bătae de jocu. Din capulu ei a esitu și ingeniósă idee a corónei regale de feru; ea a dispusu a se luă mici părțicele din tunurile turcesce cucerite la Plevna. Și din acele mici părțicele sa făuritu unu cercu de corónă, în care sa inserisū istoria urzirei sale. Părechia regală nu are fericirea de a se bucură de copii, dinastia n'a pututu prinde rădăcini în descendență directă.

Cea mai intimă legătură între domnitoru și poporū, viitorulu, ce suride din ochii copiilorū

fiilorū de principī, lipsesce; și deși regele Carolu a deslegatū cestiunea succesiunii pe tronū în favorulu familiei sale, totuși este esplicabilū, pentru ce elu numai cu zăbavă lucră la stêrpirea miilorū de rele, de cari suferé țera și poporulu. Ori în cătrău privesce regina, întâmpină o problemă gigantică de deslegatū: redicarea burgesimeii este tocmai așa de necesară, ca și emancipațiunea Evreilor și instruirea țeranulu. Pretutindinea escelenta dispozițiune națională este impresvrată de buruénă, pretutindenea are România lipsă de o conducere plină de iubire, dér o conducere de feru și cerculu corónei de feru este unu pré nimeritū simbolū. În împrejurări așa de serioșe tacū în ființele brave tôte sêmțirile pentru pompa esterioră. Părechia regală română este încungiurată de-o clasă de boeri, cari prin lăcomia lorū de pompă și-au sdruncinatū în parte averile. Regele și regina dau unu esemplu bunū și prin viața dela curte. Pe lângă tótă demnitatea este introdusă la curte cea mai mare simplitate. Suita e mică; fiindcă regina cetesce și lucréză multu, are lipsă de liniște și de a fi singură. Elisabeta scie însă conversă forte frumosu în societate. Inzestrată cu-o memoriă escelentă și versată pe cele mai diferite terenuri, ea află pentru fiecare cuvântulu potrivitū. Viața dela curte este aprópe de-o simplitate burgesă.

eră sculptată; până și ciomagul bătrânilor eră sculptat.

D. N. Ionescu: Mai sunt și astăzi.

D. președinte al consiliului: Da, d'ér dispar, din și în și și fôrte rar se mai găsesc. Eu, D-lor, am propus a se desemna și tôte monumentele nôtstre, monumente cari dispar din și în și, pentru că acelea dovedesc adevărata artă românească națională.

D. D. Berendeiu: Acum după ce s'au perdat mai tôte.

D. președinte al consiliului: Nu e r'eu s' scăpăm cel puțin, ceea-ce a mai rămas. D. Ionescu a mai șis, că nu logofeții bisericesci au păstrat obiceiurile, arta și limba la țeran până acum. Așa este, d'ér pe atunci nu erau atâtea elemente de distrucțiune ca astăzi, și, cari fac, ca să dispară din și în și tôte aceste vechi lucruri ale Românilor. D-sa mai șice, s' imităm pe Elvețian; și noi dorim să devenim laborioși ca Elvețianii, de câtă să nu fi imităm în tôte, și mai ales în privința naționalității. Elveția este un stat, d'ér nu este o națiune, d'ér noi suntem o națiune și trebuie să avem și arta, obiceiurile și costumurile nôtstre, cari tôte să aibă caracterul românesc național. Prin urmare, să căutăm astăzi a păstră totu ce mai avem din acestea, pentru a le transmite generațiunilor viitoare și pentru ca să putem păstră ori cândă caracterul nostru național.

— Se pune la votu art. 52 și se primesce.

Diverse.

(Vagabundagiul în Germania.) Ministerul vîrtembergesu a fostu fôrte viu mișcatu de plaga socială a vagabundagiului. Elu recomandă autorităților d'a se înțelege în privința măsurilor, ce trebuie luate pentru a combate acestu r'eu. Corporațiunile industriale s'eu profesionale voru trebui să organizeze stațiuni de ajutore pentru susținerea lucrătorilor, cari n'au de lucru. Ajutorele voru trebui să consiste din alimente. Călătorii fără mijloce voru trebui să fie locuiți cu cheltuēla corporațiunii, d'ér nu voru stă nici odată mai multu de câtă o și în această stațiune. Este opriț d'a le dá bani s'eu beuturi spiritose. La fiecare stațiune se va organiza ună biurou pentru primirea tuturor științelor din locurile, unde lucrătorii nu pot să găsescă de lucru.

(Mulțămîtă publică.) Subsemnatul comitetu își implinesce una dintre cele mai plăcute datorințe aducēndu viă mulțămîtă tuturilor aceluor domni și d'omne cari au contribuit, atātu cu puteri morale câtă și materiale, la reușita seratei declamatorice-musicale aranjate în Săcele la 18 Februaru a. c. în favorul fondului reuniunii nôtstre. — În specialu are onore comitetulu a cuită publice sumele percepute dela domni și d'omnele, cari au contribuit fără să fi participat la petrecere:

1) Ună anonimă 10 fl. 2) D-na Susana D. Eremia 2 fl. 3) D-na Elena G. Ionu 1 fl. 60. 4) D-nulu Demetriu Eremia 2 fl. 5) Radu Radovici 1 fl. 6) Maria Prișcu 1 fl. 7) G. N. Ciurcu 80 cr. 8) D. Traianu Meșianu 2 fl. 9) Prin D-na Susana Frigștoriu 5 fl. 10) Elena Orghidanu 1 fl. 11) Zoe I. Petricu 1 fl. 12) Victoria Iuga 1 fl.

Brașov în 28 Februaru 1884.

Comitetulu Reuniunii damelor rom. pentru ajutorarea v'eduvelor s'erace

prin
St. Iosif, actuaru.

(Mulțămîtă publică.) Subscrisul în numele comitetulu arangiatoru alu petrecerei, ce s'a ținut în 2/14 Fauru a. c. la „Hotelulu Union“ (Weiss) în favorul școlarilor s'erac dela școla rom. gr. or. din suburbiulu Brașovulu-vechiu, își iau voie a aduce cele mai cordiale mulțămiri tuturor onor. D-ni, cari au binevoit a sprijini și de astă dată modesta n'ostă încercare prin maritimosele D-lor contribuiri. P. T. Domni contribuēți sunt următorii:

1. Rev. d. Prot. I. Baracu 1 fl. 2. Ilust. d. I. Branu de Lemeni 5 fl. 3. Dr. Nic. de Lemeni 2 fl. 4. Păr. Traianu Meșianu adm. prot. în Zerneser 2 fl. 5. G. Porescu comerciantu 5 fl. 6. Teochar Alexi 3 fl. 7. Par. G. Perșenaru 2 fl. 8. Par. Bonifciu Pitșu 80 cr. 9. Par. V. Voina 2 fl. 10. Augustu Reich adv. 1 fl. 11. Ioan Lengeru adv. 1 fl. 12. N. N. 1 fl. 13. Dr. Neagoe 1 fl. 14. Nic. Str'evoiu adv. 1 fl. 15. Sim. Demianu adv. 1 fl. 16. Sim. Mărgineanu adv. 1 fl. 17. Negrea sublocotenente 1 fl. 18. Popa locot. 1 fl. 19. Pantilimonu Dima prof. 1 fl. 20. I. Dobreanu prof. 2 fl. 21. Artemiu

Feneșanu prof. 1 fl. 22. I. Panțu prof. 1 fl. 23. I. Socaciu prof. 1 fl. 24. And. Bârșeanu prof. 1 fl. 25. Max. Popoviciu 1 fl. 26. Nic. Ciurcu comerciantu 1 fl. 27. N. Ciurcu libraru 1 fl. 20 cr. 28. G. Navrea jun. 1 fl. 29. I. Aron inv'etș. 1 fl. 50 cr. 30. I. Vătășanu inv'etș. 1 fl. 20 cr. 31. Zos. Butnariu, inv'etșatoru 1 fl. 20 cr. 32. Ioanu Suci inv'etșatoru 1 fl. 20 cr. 33. I. Prișcu măcelariu 1 fl. 34. And. Badea cântărețu 1 fl. 20 cr. 35. Dum. Haler 1 fl. 20 cr. 36. G. Vlădăreanu cântărețu 50 cr. 37. N. Langășu 80 cr. 38. V. Craioveanu sergentu 60 cr. 39. I. V. Manu 2 fl. 40 cr. 40. N. Wagner 1 fl. 41. Elena Wagner 60 cr. 42. Alex. Orghidanu 60 cr. 43. Eugen Lemeni stud. 40 cr. 44. N. Dima stud. 40 cr. 45. D. Hernea 60 cr. 46. Alex. Boeru 1 fl. 47. Luca Șincan 60 cr. 48. Radu Rășnoveanu 1 fl. 20. 49. G. Bârșeanu 1 fl. 50. I. Balea 60 cr. 51. Radu Rogoza 1 fl. 52. I. Balanu 1 fl. 53. D. Acsente 1 fl. 54. N. Ghimbășanu 60 cr. 55. D. Ghimbășanu 60 cr. 56. Silvestru Pascoviciu 1 fl. 60 cr. 57. D. Oprea 1 fl. 20 cr. 58. D. Popa 1 fl. 59. I. Aldea 1 fl. 60. Petru Micu 70 cr. 61. G. Murăroiu 60 cr. 62. G. Spiridon 1 fl. 63. N. Ōncea 1 fl. 64. Flena Moldoveanu 50 cr. 65. I. Munteanu 60 cr. 66. N. Cârștea 50 cr. 67. Andr. Tampa 60 cr. 68. Elena Jinga 50 cr. 69. v'ed. D. Jugănaru 50 cr. 70. N. Voina 60 cr. 71. I. Stroie 1 fl. 72. I. Sidonu 1 fl. 20 cr. 73. I. Tampa 40 cr. 74. N. Rășnoveanu 40 cr. 75. Petru Munteanu 60 cr. 76. I. Gal 60 cr. 77. I. Micu 1 fl. 78. D. Rusu 1 fl. 79. D. Aldea 1 fl. 80. G. Dârștaru 1 fl. 81. Const. Vlădăreanu 60 cr. 82. Dumitru Rusu jun. 1 fl. 20 cr. 83. G. Puiu 1 fl. 84. Vasiliu Tampa 1 fl. 85. v'ed. Ecat. Cojocar 50 cr. 86. v'ed. G. Sibiceanu 50 cr.

Suma totală a banilor încasați e 92 fl. 90 cr. v. a. ér spesele au fostu 61 fl. 26 cr. — prin urmare a rămasu unu venitu curatu în suma de 31 fl. 64 cr. v. a.

Brașov în 17 Fauru 1884.

Candidu Mușlea,
inv'etșatoru.

Cercul Th. Sidoli

dela Pôrta Vămii.

Astăzi Vineri în 14 Marte 1884,

s'era la 7 1/2 ore.

Mare reprezentațiune

pe câmpulu artei mai înalte de călărită, alu dresărei de cai, jocu pe fune, gimnastică, jocuri icarice, baletu și pantomime.

Din programa cea bogată se voru executa 14 piese.

La finea reprezentației:

Ună cadrilă de flori

călărită de patru dame și patru domni comandată de d. I. Tardini.

Măne Sâmbătă în 15 Marte 1884.

Reprezentățiă extraordinară

debutarea tuturor artiștilor și artistelor mai bune, cari se distingă mai ales în prezentarea căilor dresate cu fr'elul și în libertate de directorulu Th. Sidoli.

La finea reprezentației:

Mare manevră de gală

călărită de 6 dame și 6 domni din societate comandată de d. I. Tardini.

Invită cu t'otă onorea publiculu să participe în numeru câtă mai mare.

Cu t'otă stima
Th. Sidoli, directoru.

Spre știință!

Subscrisul aducă prin ac'asta la cunoștința onoratulu publicu, că am luat în antreprisa exploatarea cunoscutelor ape minerale dela Elepatacu. Ac'astă exploatare va începe dela 1-a Aprile viitoru. Dela ac'astă dată începēndu, aceste escelente ape voru începe a fi manipulate într'unu chipu raționalu cu totul deosebitu de celu întrebuintat până aci. Intrebuintarea de sticle ad hoc, solide și de col'ore verde închisă va face în viitoru posibilă transportarea acestor ape la distanțele cele mai mari fără a li-se alteră întru nimica constituțiunea chimică: astfel, că ele voru pute fi întrebuintate ca apă de cură întocmai ca la isvorul lor. Pentru a evită ori ce fraudă își permitu a face atentu pe on. publicu, că sticlele mele de col'ore verde închisă sunt de unu litru; pe dopu au inscripțiunea: „Neuriehler S.“, pe periferia capșulei de pe dopu: „Elpatak, N. S.“ și în fine pe fundu: „Elpatak. Neuriehler.“

Comandele făcute la adresa: Neuriehler S. în Elepatacu le voru executa cu cea mai mare promptitudine.

Prețulu unei lăți à 50 sticle cu ladă și cu sticle cu totu, 8 fl. — prețulu unei lăți cu 25 sticle 4 fl. 20 cr.

Elepatacu în 1884.

1—20

Cu t'otă stima
Neuriehler S.

Adjuncți de ingineri

afă ocupațiune pe timpu îndelungat la inginerulu

Onoriu Tilea.

Smigă, posta ultimă: Mediașu.

Cursulu la bursa de Viena

din 13 Martu st. n. 1884.

Rentă de aur ugară 6% 122.20. Rentă de aur 4% 91.55. Rentă de hărthiă 5% 88.45. Imprumutul căilor ferate ungare 142.—. Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (I-a emisiune) 95.30. dto (II-a emisiune) 117.—. dto (III-a emisiune) 100.25. Bonuri rurale ungare 100.70. Bonuri cu cl. de sortare 99.75. Bonuri rurale Banat-Timișu 100.—. Bonuri cu cl. de sortare 99.50. Bonuri rurale transilvane 99.25. Bonuri croato-slavone 100.—. Despăgubire p. dijma de vinu ung. 97.50. Imprumutul cu premiu ung. 116.75. Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului 114.20. Renta de hărthiă austriacă 79.75. Renta de arg. austr. 80.85. Renta de aur austr. 101.95. Losurile din 1860 136.—. Acțiunile băncii austro-ungare 845.—. Act. băncii de creditu ungare 325.50. Act. băncii de creditu austriace 322.40. Argintulu — Galbin împ'ărătescu 5.70. Napoleon d'or 9.61 1/2. Mărci 100 imp. germ. 59.20 Londra 10 sterlinge 121.45.

Bursa de București.

Cota oficială dela 28 Februaru v. 1884.

Renta română (5%)	Cump. 93 1/2	v'end. 94
Renta rom. amort. (5%)	95 1/2	96
„ convert. (6%)	98 1/2	99
Impr. oraș. Buc. (20 l.)	32	33
Credit fonc. ruralu (7%)	102 1/4	102 3/4
„ „ (5%)	91 3/4	—
„ „ urbanu (7%)	101 3/4	102 1/4
„ „ (6%)	98	98 1/4
„ „ (5%)	88 7/8	89
Banca națională a României	1388	—
Ac. de asig. Dacia-Rom	381	—
Aur. „ Națională	257 1/2	—
Aur. „	3.90 4%	—
Bancnote austriace contra aur	2.09	2.10

Zambach si Gavora.

Fabrica de vestminte și recușite bisericesci de ritu latinu și grecu

în Budapeșta, strada Vatiului, Văczi uteza Nr. 17.

Falonu s'eu Odăjdii, Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachinu, prapori. T'ôte feliturile de st'eguri, și pentru societati industriale (și pentru pompieri) Covoru pe altariu,

potiruri, Pietohlebnica, candelnitie, Pacificalu, candelde de altaru, policandre pentru biserici, Ripide, Chivotu, cărți de Evangelia etc. etc.

Comande se efectuescu promptu. — Obiectale, cari nu voru conveni, se voru schimbă cu altale. 23—

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

Tipografia: Ioanu G'ott și fiu Henricu.